

KOKU II

Firdevs Kapsuzođlu

- Elindeki küçük paketle kapının açılmasını bekleyen yirmili yaşlarındaki kadın, eşikte ayakkabılarının epriyen uçlarını inceliyordu. Kendisine yeni bir ayakkabı alması gerektiğini düşünmeye başlamıştı ki kapının kilidinde dönen anahtarın sesini işitti. Ayakkabılarını unutup kendisini şahane bir tebessümle karşılayan ev sahibine selam verdi. Elindeki paketi uzatırken mütebessim kadına, adının F. olduğunu söyledi.

Evin hole yayılan kendine has kokusu hoşuna gitmişti. Salona yönelirken içindeki tedirginlikten kurtulduğunu fark etti. Ev sahibi F.'yi diğer misafirlerini ağırladığı koltuğa yönlendirdikten ve ona bir bardak su ikram ettikten sonra bordo kapaklı defterini alacaktı ki hediye paketini açmamanın nezaketsizlik olacağını düşündü ve derhâl sehpaya bıraktığı pakete uzanıverdi.

Paketin içinde yan yana dizili şişeler ve şişelerin içinde yasemin, ıhlamur, mandalina, lavanta ve kiraz çiçeği kokulu esanslar vardı. Hayatını kokulara hasreden kadın, şişelerden mor etiketli olanı -bu lavanta olmalıydı- seçip önce misafirinin avucuna, sonra kendi avuçlarına dökerek kocaman bir tebessümle F.'ye teşekkür etti.

F., yaşının verdiği tazecik mahcubiyetle "Sizin için mühim olan elbette ki o kokunun yaşanmışlığı ama yine de elim boş gelmek istemedim." dedi. Kadın, hafifçe kaşlarını kaldırarak karşısındaki genç kızın yanıldığını ifade etti. "Hiç öyle şey olur mu, seçtiğiniz kokuların her biri mutlaka bir yaşanmışlığı hatırlatacaktır. Bakın mesela -mor etiketli şişeyi göstererek- sayenizde annemin yastık altına sakladığı lavanta keselerini çektim içime." dedi. F., kadını

sevmişti. Kadının samimiyetini, tebessüm eden gözlerini, dokunmadan kucaklayan sesini... Sevmiřti.

Önündeki kristal bardaktan bir yudum su içti. Söze nereden başlayacağını bilemiyordu. Konuya direkt girmektense önce biraz kendinden bahsetmeyi uygun gördüğünden olacak -sessizliği dağıtma iştihadıyla- yazmayı çok sevdiğini söyledi. Kadın, F.'ye ne tür yazılar yazdığını sordu. F., en çok ballı ılık süt türünde yazılar yazdığını söyledi. Kadın, önce F.'nin kendisiyle eğlendiğini düşündü ama F. ciddiye. Sözlerine etrafa göz gezdirerek devam etti: "Bu ev, eşyalar -mesela hemen arkanızdaki konsolun üzerindeki tiktaklı saat- siz, yeşil yapraklı kiloş eteğiniz... Diyebilirim ki bir yazara ilham verecek türden..."

Gereksiz bir cümle sarf ettiğini düşündüğünden mahcubiyet duydu ve çareyi konuyu değiştirmekte buldu. "Aslında hiç tanımadığım birinin karşısına geçip kabuk tutmuş yaralarımı kavlatmak fikri beni ziyadesiyle endişelendirmişti ama tebessümünüz insanı rahatlatıyor." dedi.

Kadın, "Nedir sizi endişelendiren?" diye sordu. F., "Kavlatmak eylemi." diye cevap verdi.

İkisi de güldüler. F., dün gece huzursuz bir gece geçirmesine sebep olan tüm endişelerini bu kahrkahayla sırtından atıverdi. İçindeki düğümü, karşısında oturan bu tatlı kadına göstermenin zamanı artık gelmişti.

Saatlerce sürececek bir sohbetin içine düşeceklerdi. Kadının misafirlerini dinlerken uyguladığı ritüeller F. ile bir kenara atılıverdi. İki kadın başkalarına karşı gösterdikleri zorunalıklardan sıyrılmış, can cana konuşmaya hazırды.

F.'nin başından talihsiz bir evlilik geçmişti. Yeryüzündeki pek çok kadının yaşadığı türden şeyler yaşadığı söylenebilirdi. Aldatılmış, şiddete maruz kalmış, kocasından ayrılma kararı aldıktan sonra onun ve ailesinin zorbalıklarına katlanmak zorunda kalmıştı. Üstelik çalışma hayatını huzurlu bir yuva kurabilmek ümidiyle feda ettiğinden tüm bunları yaşarken işsiz ve parasız kalmıştı. İki sene içinde dört kere taşınmış ve kendi ayakları üzerinde durabilmek, yaşadığı travmayı atlatabilmek için sevdiklerine sarılmıştı.

Şiddet her yerde vardı. Üstelik kendisinden çok daha kötü günler geçiren kadınlar tanıımıştı. Böyle teselli ediyordu kendini... "Kelimelere sığındım." diyordu. "Yazdım. Yazarak sıyrıldım ama ne kadar sıyrıldım sandımsa geçmişime o kadar saplandım..."

Bu evin eşiğinden en çok F. gibi hüsrana uğramış kadınlar geçmişti. Kimi unutamadığı aşkının kimi geride bıraktığı evladının izini sürmüştü. Kimi sevmenin, kimi sevilmenin kokusunun peşine düşmüştü ama ilk defa bir kadın, diğer bütün kadınlardan bambaşka bir şey istiyordu:

F.; kendisine yaşadığı hüsrana, ihaneti, hileyi, yalanı hatırlatacak bütün kokulardan ömrünün sonuna kadar kurtulmayı diliyordu.

F., koku hafızasını sildirmek istiyordu!

Evet, bunca yıldır unutmak istemediği hislerin peşine düşen sayısız insanla karşılaşmıştı kadın. Hikâyesine inandığı kimseyi eli boş çevirmemiş, istedikleri kokuları kendilerine temin etmişti fakat ilk defa böyle bir taleple karşılaşılıyordu. F.'ye nasıl bir cevap vermesi gerektiğini bilemiyordu. Karşısındaki küçük ama yorgun kadının gözlerine baktı. Bu gözlerde derin sancılarla muzip gülüşler koyun koyunaydı.

Kadın, F.'ye bunu yaptığı takdirde hatıralarını taze tutan bütün güzel kokulardan vazgeçmiş olacağını hatırlattı. Ona; kendisi için güzel olan, kıymetli olan bütün yaşanmışlıklardan vazgeçmenin geri dönülemez olduğunu hatırlattı. Ancak kadının F.'yi ikna etmek için söylediği hiçbir söz etkili olamadı.

F., bir müddet ikinci güneşinin pencereye yansıyan ışıltısını seyretti. Galiba ikinci vakti, bazı şeyleri daha derinden hissetmesini sağlayan bir zaman dilimiydi. Sonra gözünü salonun sağ tarafına yaslanmış büfede oynayan ışık hüzmesinden çekip karşısında oturan kadına kaydırdı.

- Sizin için kolonya almaya gittiğim yerde, satıcı hanım bana ısrarla tarçın kokusu önerdi ama bir türlü elim tarçına gitmedi. Tarçın kokusunu öyle çok severdim ki... Bana salepli kış gecelerini, muhabbeti, dışarıda kar yağarken içeride olmanın huzurlu hissini verirdi. Oysa şimdi... Bana yalnızca yaşadığım ihaneti hatırlatıyor.

-İhaneti mi?

-Maalesef. Söylesenize, en sevdiğim kokunun hatırlamak istemeyeceğim bir hisse dönüşmesi ona haksızlık değil mi? Sevdiğim kokuları bu zulümden kurtarmak istiyorum. Onları mahkûm oldukları hislerin pençesinden kurtarmak istiyorum. Lütfen yardımınızı esirgemeyin benden.

Kadın, tarçın kokusunun bir ihaneti hatırlatacak hâle nasıl geldiğini çok merak etmesine rağmen F.'ye hiçbir şey sormadı. Sormazdı. Misafirlerinin hikâyelerini onların anlattıkları kadar dinler, mahrem alanlarına müda-

hale etmek istemezdi. Kadın; F'nin tarif edemediği yaralardan sızan kokuları duyuyor, onlardan ilelebet kurtulmak istemesine hak veriyor ama bunu yapacak cesareti kendinde bulamıyordu. Kokulara kıyamıyordu da denilebilir.

F., açabildiği kadar açtığı yaralarını, ruhunun sargı bezlerini, kremlerini topladı. Kadın, ikinci vaktini akşama bağlayan saatlerde F.'yi evine yollarırken üç gün içerisinde kendisine dönüş yapacağını ilettili.

Ertesi gün öğle vaktinde telefonu çalan F., koku hafızasının silinemeyeceğini öğrendi ama kadının F.'ye başka bir teklifi vardı.

Eđer bu teklifi kabul ederse o çok sevdiđi tarçın kokusunu B.'li günlerden kurtarabilecekti.